

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นิ่งในความเงียบสงบด้วยการให้ประสาทสัมผัสของลูกกลับเข้าสู่ภายในเหมือนกับเต่าและควงกัจจกรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง จดจำพ่อผู้ที่เป็นหัวหน้าตาลของทุกความสัมพันธ์แล้วบาปของลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อย
- คำถาม:** อะไรคือศรัทธาของพ่อสำหรับลูกๆ ผู้ที่เป็นของสกุลของพระเจ้า?
- คำตอบ:** ตั้งแต่ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว จดจำท่านด้วยความรักอย่างมาก ทำตามศรัทธาของท่าน ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไรลูกจะมีความสุขซึ่งมากตามนั้น อย่างไรก็ตาม มายา ราวันเห็นว่าลูกค้าของเขา กำลังถูกนำออกไปและดังนั้นเขาจึงทำสงครามกับลูก บาบาสวดว่า: ลูกๆ อย่าได้กลับมามาก่อนนะ พ่อกำลังนั่งที่นี่เพื่อให้พลังแก่ลูก
- เพลง:** มีความอดทนเถิด โอ้ จิตใจ! วันเวลาแห่งความสุขกำลังจะมาถึง

โอมซานติ ใครที่พูดกับลูกๆ ว่า “โอ้ ลูกๆ”? เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการอ้างอิงว่าเป็นจิตใจ จิตใจและสติปัญญายูอยู่ในดวงวิญญาณ ดังนั้นพวกเขาได้ให้ชื่อเหล่านี้ สิ่งต่างๆ มากมายที่มีชื่อมากมาย ยกตัวอย่าง พระเจ้าลูกเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด บาบา และบางคนแม้กระทั่งเรียกท่านว่าพ่อ ดังนั้น บาบาก็เป็นชื่อที่ง่ายที่สุด บาบาสวดว่า: ลูกๆ ได้ไหมว่าลูกๆ เป็นลูกของใคร? เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งที่นี่ ใครอยู่เบื้องหน้าลูก? ลูกๆ ดวงวิญญาณจะพูดว่าบาบากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก นี่เป็นประเด็นที่ง่ายตายอย่างยิ่ง! ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณ ผู้คนพูดว่า “บาบา” กับผู้ที่เยาว์วัยและแก่ชรา ในขณะที่ดวงวิญญาณที่นี้เรียกพ่อของเขาวว่า “บาบา” ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ้พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อทางร่างจะไม่เรียกว่าเป็นพระเจ้า พ่อ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา สิ่งนี้อ้างอิงถึงดวงวิญญาณ ซึ่งบาบาอธิบายว่าท่านเป็นใคร พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดและพ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อลูกรวม 2 คำ พาราม อตมา (สูงสุดและดวงวิญญาณ) นั่นก็กลายเป็นปรมาตมา (พระเจ้า) นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง! ใครกำลังนั่งที่นี่? ซึ่งบาบา หากท่านไม่อยู่ที่นี้ บรรพาก็ไม่อยู่ที่นี้เช่นกัน ลูกๆ มีการจดจำระลึกถึงท่านในหัวใจของลูกเสมอ ท่านก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ไม่มีความแตกต่างใด เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นดวงดาวและลูกได้มีมิติของดวงดาวนั้น ท่านเองเดียวกันมีมิติของพ่อจะอยู่ในรูปของดวงดาวเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาพูดว่าท่านสว่างไสวมากจนไม่สามารถทนได้ นั่นเป็นความรู้สึกของจิตใจของเขา พ่อบอกทุกสิ่งอย่างถูกต้องแก่ลูก: เช่นที่ลูกเป็นดวงวิญญาณ ท่านเองเดียวกัน พ่อก็เป็นดวงวิญญาณด้วย พ่อต้องนั่งถัดจากดวงวิญญาณในร่างกายนี้ตรงหน้าผากของเขา ท่านนั่งที่นี่และอธิบายว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ในลูก ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเอง มีคำกล่าววว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้อยู่แยกห่างกันเป็นเวลายาวนาน คำว่า ‘พาราม อตมา’ (ดวงวิญญาณสูงสุด) นั้นชัดเจนมาก ด้วยการเรียกท่านว่า ปรมาตมา (พระเจ้า) ผู้คนที่สับสน ท่านเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน แต่ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเสมอ บรรพามาไม่ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งหมดนี้คือผู้มีชีวิต บ้างเป็นดวงวิญญาณบาปและบ้างเป็นดวงวิญญาณบุญ พ่อพูดว่า: พ่อไม่เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ พ่อเพียงแต่ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พ่อก็มีบทบาทด้วยเช่นกัน พ่อมาทุกวงจรเพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ผู้คนจดจำ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! แต่ไม่มีผู้ใดคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์หรือเป็นของขมขื่นมารวัน พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรของราม พวกเขาเฝารวันแต่พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของขมขื่นมารวัน อย่างแน่นอนที่พวกเขาไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาก็ร้องเรียกหา พวกเขาไม่ร้องเรียกหากฤษณะ กฤษณะไม่ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของพวกเราทั้งหมดได้มาจากอาณาเขตสูงสุดและท่านถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยชีวิตของท่านถูกเรียกว่าอัสวและภควันนั้นก็เป็นความสับสน พ่ออธิบายแก่ลูกผ่านร่างที่มีชีวิตนี้ ท่านบอกลูกว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง! ลูกเคยเป็นลูกๆ ของพ่อ เมื่อพ่อได้ส่งลูกมาที่นี่ ลูกได้นำร่างกายมาใช้ในสวรรค์และแล้วก็วนไปรอบวงจร เวลาที่ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานั้นทั้งหมดเป็นลูกๆ ของราวัน เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า เวลานั้นบาบาได้มาแล้ว ท่านพูดว่า: บทบาทของพ่อคือการทำให้ขมขื่นที่เป็นเช่นปีศาจเป็นขมขื่นที่สูงส่ง ตามละคร พ่อเองก็มาตามเวลาของพ่อเองในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร ยุคหลักคือโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์ที่ทาโมประธาน และแล้วพ่อก็มาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ เมื่อสิ่งนั้นไม่คงอยู่อีกต่อไปเท่านั้นที่พ่อจะสามารถก่อตั้งอาณาจักร และแล้วเมื่อสุริยวงศ์และจันทราวศ์คงอยู่ ราชวงศ์พ่อค้าและศูทรก็จะไม่อยู่ เวลานั้นลูกกลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าเพื่อจะกลายเป็นลูกๆ ของเหล่าเทพ ดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับพ่อเพื่อที่บาปของลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องควงกัจจกรแห่งการสำนึกรู้ในตนเองเพื่อจะกลับมามีพลาณามย์ดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ลูกต้องจดจำบาบา เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม เก็บสารทของลูกๆ ว่าจดจำบาบานานเพียงไร ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกจะมีความสุขรู้สึกรู้สึกของความสุขเหนือประสาทสัมผัสมากตามนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าววว่าหากลูกต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสให้ถามโกปัลและโกปี่ผู้ที่เป็นของโกปัลลาล พ่อเรียกว่าวัลลาล รูปของพ่อจะเป็นเช่นเดียวกันกับของลูกๆ ท่านเองเดียวกันพ่อของดวงวิญญาณก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน แต่ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด หากเมล็ดลงมาข้างล่างเข้าสู่วงจร ต้นไม้จะเติบโตสู่เบื้องบน เช่นที่เมล็ดของต้นไม้ไม่ได้อยู่ใต้ดินและต้นไม้ไม่อยู่ข้างบน อย่างไรก็ตาม นี่คือนั่นไม้กลับหัว เมล็ดของต้นไม้ คือดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ดวงวิญญาณลงมาจากข้างบนเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง กิ่งก้านเฝ้าแต่ปรากฏขึ้น พ่อพูดว่า: ราวันทำให้ลูกน่าเกลียด เวลาที่ลูกต้องกลับมาสวยงาม พวกเขาได้แสดงกฤษณะและนารายณ์ว่าน่าเกลียด เหตุใดพวกเขาแสดงลักษณะมีสวยงาม? ทั้งสองต้องนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ สำหรับกฤษณะพวกเขาพูดว่ากฤษณะถูกงัด ดังนั้นใครได้กندنารายณ์? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาสร้างสัญลักษณ์ทั้งหมดโดยทำตามการกำหนดของราวัน เวลานั้นบาบาได้มาแล้วและกำลังให้ศรัทธาแก่ลูกเพื่อปลดปล่อยลูกจากราวัน พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกสำหรับทุกคน สมญา ‘ศรี ศรี 108 จักกัตกูรู’ เป็นสมญาของท่านด้วยเช่นกัน และดังนั้นท่านให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่โลก ค่ายกย่องของท่านมากมายได้ถูกบันทึกไว้ในกรันท์ สัทกูรู จักรพรรดิที่แท้จริงคือผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดน

แห่งสัจจะ บาบาเรียนรู้ทั้งหมดนั้นจากหัวใจ แต่ท่านไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ท่านเคยคิดว่าตนเองคือผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาอย่างมาก แต่ท่านก็เป็นของสกุลาวัน เวลานั้นลูกเป็นของสกุลาของพระเจ้าและดังนั้นลูกต้องจดจำท่านด้วยความรักอย่างมาก บาบา ท่านแสนจะอ่อนหวาน! ท่านพาเราไปสู่สวรรค์ ยิ่งลูกจดจำพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อมากเพียงไร ลูกจะรู้สึกซาบซึ้งมากตามนั้น ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใครในเวลานี้? พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆผู้เป็นที่รัก พ่อคือพ่อสูงสุดของลูก พ่อกำลังพูดกับลูกๆดวงวิญญาณ เวลานั้นเหตุใดลูกจึงไม่ทำตามครีမ်ทของพ่อเล่า? วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาหาคะทำให้ลูกตกลงมา พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกจึงอยู่อย่างอ่อนแอ? ลูกกำลังรับครีမ်ท ดังนั้นเหตุใดลูกจึงทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ? ลูกต้องรบรา มายาเชื่อว่าลูกคำของเธอได้ถูกแย่งไปและดังนั้นเธอจึงรบรา พ่อกำลังให้พลังแก่ลูก ท่านสอนบทเรียนมากมายและกำลังอธิบายกับลูกถึงสาระของพระเวทและกัมภีร์ทั้งหมดด้วย ท่านจะไม่บอกลูกถึงอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาได้แสดงบราห์มาออกมาจากสายสะดือของวิษณุ จะมีสายสะดือในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? จงดูสิ่งต่างๆที่พวกเขาเขียน ความรู้ที่ลูกได้รับในเวลานี้ไม่ได้คงอยู่ตลอดไป ความรู้จบสิ้นลงที่นี้ กัมภีร์ทั้งหมดที่มีการเขียนไว้ภายหลังจะดำเนินต่อไปไม่รู้จบ ความรู้นี้หายไปที่นี่ พ่อพูดว่า: เวลานั้นจงทำตามการกำหนดของพ่อ! กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! จงวิ่งแข่งและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ! นี่คือการแข่งไปข้างหน้าของสติปัญญา ชันยาสซีไม่สามารถพูดว่า: ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าพูดเช่นนั้นกับทุกคน เพราะทั้งหมดคือลูกๆของท่าน พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน อย่างไรก็ตาม ลูกๆรับฟังท่านเป็นการส่วนตัว แต่ไม่ใช่ทั้งโลกที่หาเช่นนั้น ดังนั้นผู้คนฉลองชีพรাত্রี (กลางคืนของชีวา) พวกเขาเฝ้าให้กับชีวาด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ท่านได้มา แต่รูปของชีวาไม่ได้ใหญ่โตมากนัก ท่านเป็นดวงดาว เมื่อลูกบอกสิ่งนี้กับผู้คน พวกเขาถามลูกว่าสัญลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นในวัดนั้นผิดหรือ ด้วยเหตุนี้พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ พ่อเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน นี่เป็นเพียงว่าลูกเข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตายแต่พ่อไม่ได้เข้าไป เหตุนี้เอง พ่อจึงสามารถปลดปล่อยลูก พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อต้องมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกไม่เรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนก็คิดว่าท่านสร้างโลกใหม่ นั่นเป็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้นและแล้วท่านจึงสร้างโลกใหม่ อย่างไรก็ตาม ท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งพิสูจน์ว่าโลกนี้คงอยู่เป็นนิรันดร์ โลกไม่ได้ไปสู่การทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้ เพียงแต่โลกกลับมาไม่บริสุทธิ์และพ่อทำให้โลกบริสุทธิ์ เหตุนี้เอง พ่อเข้าไปในวัฏหรือพาหนะที่โชติฉินเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ทุกคนต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ มีเรื่องราวของผู้ทำบักดีด้วยเช่นกันที่เขาถามว่า เขาจะสามารถแต่งงานกับลักษมีได้ไหม นาราดคือผู้ทำบักดี เขาได้รับการบอกว่า: ก่อนอื่นใด มองดูใบหน้าของคุณ! ก่อนอื่นใด จากการเป็นลิงให้กลับมามีค่าควรแก่การอยู่ในวัด และแล้วท่านจึงจะสามารถแต่งงานกับลักษมี เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ทั้งหมดนี้ใช้กับเวลานี้ ใครกำลังบอกสิ่งนี้ทั้งหมดแก่ลูก? ชีพบาบา กำลังนั่งที่กึ่งกลางหน้าผากของบราห์มาด้าและกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก เช่นที่ดวงวิญญาณของผู้ที่กำลังนั่งที่หน้าผาก ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องกำลังนั่งถัดไปจากเขา พ่อที่เต็มไปด้วยความรู้กำลังอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่ลูก ด้วยสิ่งนี้จึงเป็นการง่ายที่จะดวงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ด้วยการดวงงจักรแห่งการสำนึกในตนเองบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่เช่นนั้น จะมีการลงโทษ ลูกจะไม่แม้กระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำแห่งชัยชนะ เมื่อลูกว่าง ให้นั่งในความเยียบสงบเหมือนกับเตาและดวงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน จงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้าย สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นการตัดระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของสังคมทางโลกและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ อย่าได้จดจำผู้ใดอื่น เมื่อลูกตายโลกนั้นก็ตายไปจากลูก กลับมาปราศจากร่าง จงเป็นของพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ทุกคนต้องตาย ดังนั้นใครจะร้องให้คร่ำครวญเพื่อใครกันเล่า? ในอิโรธมา ทุกคนตายและไม่มีใครหลงเหลืออยู่ที่จะร้องให้คร่ำครวญให้กับผู้ใด เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องกลับไปจากดินแดนของการคร่ำครวญ ในโลกที่สกลปรกนี้ ทุกอวัยวะของทุกคนเต็มไปด้วยเชื้อโรค ดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรจะจดจำสิ่งเหล่านั้นเล่า? ในยุคทองลูกจะไม่มีร่างกายเช่นนั้น ที่นั่นทุกอวัยวะจะมีกลิ่นหอม บาบากำลังทำให้ทั้งหมดที่สกลปรกและมีกลิ่นเหม็นกลายเป็นดอกไม้ เหตุนี้เองท่านจึงต้องเข้ามาในร่องเท้าบูทยาหาคูเกา บาบาพูดว่า: ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านแต่ให้ทำตามครีမ်ท อย่าได้ข้องแวะในกิเลส ชีพบาบา กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นอย่าได้ลืมท่าน อัจชะ

เพลง: ท้องฟ้ากำลังร้องเรียกหาแผ่นดิน...

พ่อผู้อาศัยบนท้องฟ้ากำลังร้องเรียกหาลูกผู้ที่อยู่บนผืนดิน เวลานั้นลูกต้องมาหาพ่อ ดังนั้นให้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น พ่อจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแห่งสวรรค์แก่ลูก พ่อคือหัวหน้าตาลของทุกรูปแบบของความสุข ลุงป้าน้าอาทั้งหมดเป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูก การสละทิ้งของลูกเป็นการสละทิ้งทั้งโลกที่เป็นเช่นปีศาจของนรก ชันยาสซีเพียงแค่ทั้งบ้าน ลูกต้องลืมโลกที่สกลปรกของนรกนี้ เมื่อผู้คนมีทรัพย์สินสมบัติเล็กน้อย พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ ผู้คนอาจจะมั่งคั่งอย่างยิ่งในเวลานี้ แต่หากพวกเขาล้มละลายหรือหากเครื่องบินชนกัน ทุกคนก็จบสิ้น ดังนั้นและแล้วพวกเขาเริ่มร้องให้คร่ำครวญ ไม่มีเรื่องของอุปติเหตุที่นั่น ไม่มีใครร้องให้คร่ำครวญที่นั่น บาบาพูดว่า: โอเค หากลูกอยู่ในสวรรค์ ขอให้ลูกมีความสุข! พ่อมาที่นี่สำหรับคนจนที่อยู่ในนรก คนร่ำรวยให้ท่านแก่คนจน คนร่ำรวยจะให้ท่านแก่คนร่ำรวยไหม? พ่อ มั่งคั่งที่สุด พ่อให้ท่านแก่ผู้ที่ยากจน คนมั่งคั่งหลุดหายไปในความซาบซึ้งของทรัพย์สินสมบัติและแฟชั่น อัจชะ

บาบาอธิบายว่านี่คืออินทราฟัสต์ (ท้องพระโรงของอินทรา) ที่นี้หงส์เก็บไข่มุก อย่างไรก็ตามผู้ที่เป็นนกกระสาที่จะเก็บก้อนหิน เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: เพียงหงส์เท่านั้น (ผู้ที่เก็บคุณธรรม) ควรจะมาที่นี้ ไม่ใช่ขนนกกระสา (ผู้ที่มองขอบกรอบของผู้อื่น) อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำตามครีမ်ทของพ่อ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมีประสบการณ์ความสุขเหนือประสาทสัมผัส
2. กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ต่อโลกนี้ อย่าได้จดจำร่างกายที่สกลปรกของใคร

พร: พร: ขอให้ลูกใช้สันสการของพระเจ้าของลูก และทำให้ทุกสิ่งมีค่าและดังนั้นกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ
ลูกๆผู้ที่ใช้สันสการของพระเจ้าของพวกเขาก็เป็นการจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์โดยอัตโนมัติ การใช้บางสิ่งในหนทางที่มีค่าหมายถึงการประหยัดและเพิ่มพูน อย่าเฝ้าแต่ใช้สันสการเก่าของลูกและจงเก็บสันสการของพระเจ้าไว้ในตู้ของสติปัญญาของลูก บ้างมีนิสัยของการเก็บทรัพย์สินสมบัติที่ดีและเงินทองของพวกเขาไว้ในธนาคารและในตู้ พวกเขาเรียกของเก่า และดังนั้นพวก

เขาเฝ้าแต่ใช้ของเก่าเหล่านั้น ลูกต้องไม่ทำสิ่งนั้นที่นี้ ที่นี้ลูกต้องใช้ทุกสิ่งในหนทางที่มีค่าด้วยความคิด คำพูด และทัศนคติที่มีพลังของลูก และลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

คติพจน์: เมื่อร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของ “พ่อและลูก” อยู่เหนือลูก และแล้วก็ไม่มีอุปสรรคใดสามารถอยู่กับลูกได้

***** โอม ชานติ *****